USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízdila a soudkyň JUDr. Milady Tomkové a JUDr. Kateřiny Šimáčkové v právní věci žalobkyně: **Odborová organizace pracovníků správ památkových objektů při Národním památkovém ústavu**, se sídlem Bouzov 8, Bouzov, proti žalované: **Česká advokátní komora**, se sídlem Národní 16, Praha 1, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 8. 1. 2010, č. j. 11 Ca 348/2009 - 16,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Žalobkyně brojí včas podanou kasační stížností proti v záhlaví uvedenému usnesení Městského soudu v Praze, kterým bylo rozhodnuto, že se zamítá žádost žalobkyně o osvobození od soudních poplatků a o ustanovení zástupce z řad advokátů. Žalobkyně podala žalobu proti dopisu předsedy České advokátní komory ze dne 20. 11. 2009, č. j. 2644/09, jímž bylo sděleno, že se ruší rozhodnutí žalované ze dne 29. 9. 2009, č. j. e - 21/09 z důvodu, že určený advokát službu poskytl. Současně žalobkyně požádala o osvobození od soudních poplatků a o ustanovení zástupce z řad advokátů. Svoji žádost žalobkyně odůvodnila tím, že nemá dostatečné prostředky na zaplacení soudního poplatku.

Ve smyslu daného poučení podala žalobkyně (dále též „stěžovatelka“) proti usnesení Městského soudu v Praze, které jí bylo doručeno 12. 1. 2010, v zákonné lhůtě kasační stížnost, jenž byla doručena městskému soudu 15. 1. 2010. Současně vznesla námitku podjatosti senátu 11 Ca.

Usnesením Městského soudu v Praze ze dne 21. 1. 2010, č. j. 11 Ca 348/2009 - 20, byla stěžovatelka vyzvána, aby v souladu s ustanovením § 106 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, (dále jen „s. ř. s.“), doplnila svoje podání ve věci kasační stížnosti a uvedla konkrétní důvody podle § 103 odst. 1 s. ř. s., z jakých usnesení městského soudu ze dne 8. 1. 2010, č. j. 11 Ca 348/2009 - 16, napadá. K odstranění vad podání byla stěžovatelce

stanovena ve smyslu ust. § 106 odst. 3 s. ř. s. lhůta 1 měsíc od doručení usnesení. Stěžovatelka byla řádně poučena, že nebude-li podání ve stanovené lhůtě doplněno a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, bude kasační stížnost odmítnuta podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. Uvedená výzva byla stěžovatelce doručena dne 29. 1. 2010, ve stanovené lhůtě, jenž uplynula dnem 1. 3. 2010, na ni nereagovala. Po marném uplynutí stanovené lhůty k odstranění vad podání stěžovatelka přípisem ze dne 23. 3. 2010, doručeným městskému soudu téhož dne, doplnila své podání ve věci kasační stížnosti a současně požádala o prominutí zmeškání lhůty podle ust. § 40 odst. 5 s. ř. s. z vážných osobních, rodinných a zdravotních důvodů.

Městský soud v Praze po podání kasační stížnosti postupoval ve smyslu ustanovení § 108 odst. 1 s. ř. s. a předložil kasační stížnost se spisy Nejvyššímu správnímu soudu.

Podle ustanovení § 103 odst. 1 písm. a) až e) s. ř. s. kasační stížnost lze podat pouze z důvodu tvrzené a) nezákonnosti spočívající v nesprávném posouzení právní otázky soudem v předcházejícím řízení, b) vady řízení spočívající v tom, že skutková podstata, z níž správní orgán v napadeném rozhodnutí vycházel, nemá oporu ve spisech nebo je s nimi v rozporu, nebo že při jejím zjišťování byl porušen zákon v ustanoveních o řízení před správním orgánem takovým způsobem, že to mohlo ovlivnit zákonnost, a pro tuto důvodně vytýkanou vadu soud, který ve věci rozhodoval, napadené rozhodnutí správního orgánu měl zrušit; za takovou vadu řízení se považuje i nepřezkoumatelnost rozhodnutí správního orgánu pro nesrozumitelnost, c) zmatečnosti řízení před soudem spočívající v tom, že chyběly podmínky řízení, ve věci rozhodoval vyloučený soudce nebo byl soud nesprávně obsazen, popřípadě bylo rozhodnuto v neprospěch účastníka v důsledku trestného činu soudce, d) nepřezkoumatelnosti spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí, popřípadě v jiné vadě řízení před soudem, mohla-li mít taková vada za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé, e) nezákonnosti rozhodnutí o odmítnutí návrhu nebo o zastavení řízení.

Podle ustanovení § 106 odst. 1 s. ř. s. kromě obecných náležitostí podání musí kasační stížnost obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, údaj o tom, kdy mu rozhodnutí bylo doručeno.

Podle odst. 3 citovaného ust. § 106 s. ř. s. nemá-li kasační stížnost všechny náležitosti již při jejím podání, musí být tyto náležitosti doplněny ve lhůtě jednoho měsíce od doručení usnesení, kterým byl stěžovatel vyzván k doplnění podání. Jen v této lhůtě může stěžovatel rozšířit kasační stížnost na výroky dosud nenapadené a rozšířit její důvody. Tuto lhůtu může soud na včasnou žádost stěžovatele z vážných důvodů prodloužit, nejdéle však o další měsíc.

Na případ stěžovatelky, která požádala o prominutí zmeškání lhůty, však nedopadá ust. § 40 odst. 5 s. ř. s., podle kterého nestanoví-li zákon jinak, může předseda senátu z vážných omluvitelných důvodů na žádost zmeškání lhůty k provedení úkonu prominout. Žádost je třeba podat do dvou týdnů po odpadnutí překážky a je třeba s ní spojit zmeškaný úkon. Lhůtu určenou soudem může obdobně předseda senátu také prodloužit. V daném případě je nutno postupovat podle shora citovaného ust. § 106 odst. 3 s. ř. s.

Stěžovatelka ve stanovené lhůtě podle § 106 odst. 3 s. ř. s. neodstranila vady podání k výzvě soudu, ani v této lhůtě nepožádala o prodloužení lhůty. Neodstranění vad podání brání věcnému vyřízení kasační stížnosti. Jedná se o nedostatek podmínek řízení, který přes výzvu soudu nebyl odstraněn, a proto Nejvyššímu správnímu soudu nezbylo, než ve smyslu § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. (za použití § 120 s. ř. s.) kasační stížnost odmítnout.

Nejvyšší správní soud k uplatněné námitce podjatosti senátu 11 Ca, která nebyla blíže zdůvodněna, uvádí, že řízení před městským soudem bylo ukončeno, není proto třeba rozhodovat o námitce podjatosti senátu 11 Ca.

Výrok o nákladech řízení má odůvodnění v ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. (za použití § 120 s. ř. s.), podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba (v tomto případě kasační stížnost) odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 28. dubna 2010

JUDr. Bohuslav Hnízdil
předseda senátu